

Natáh jsem sadu nových strun

Jaromír Nohavica

1. Natáh jsem sadu nových strun
Made in Hungary
na svoji starou kytaru.
Z prasátka vybral pár korun,
naleštil radary,
a učesal se postaru.

Jirkovi zavolal jsem zda má čas,
a on mi slíbil,
určitě přijedu,
dejme si sraz v šest U koliby.

Do klopy rekrutské košile
jsem vetkl kvítka svlačce,
život je perpetuum mobile,
točí se jako Dvanáct na houpačce

- R: Na trati Těšín-Přerov-Kolín-Praha-Plzeň,
na trati kterou z paměti znám,
bez platné jízdenky a jedním vrzem
s kytarou a sám.
Na trati plné výkopů
vracejí se prošlé scénky,
ty copaté i ty bez copů,
ty s myšlenkou i bez myšlenky.

2. V Přerově vlak se přepřahá,
za okny mrholí,
je to pár let co jsem tu hrál.
Schází mi dávná odvaha
porvat se s kýmkoli,
co se však týče chuti tu mám dál.

V kupé tři kluci, patnáct šestnáct let,
na kytaru hrají,
že až mě zítra ráno v pět,
šíleně u toho hulákají.

Je mi jako bych byl u cíle,
myslel jsem za rok a přišlo to už dneska,
život je perpetuum mobile,
kulatá černá LP deska.

- R:
3. Kdybych měl talent na rozum,
kdybych se nemýlil,
žít žilo by se snadněji.
Jdu podél řeky k přívozům,
brody se ztratily,
já neztrácím však naději.

Jestliže nedojedu čert to vem,
abych se styděl,
přichází revizor,
jó takových jsem v životě už viděl.

A hoši hulákají zběsile,

že když nás brali za vojáky,
život je perpetuum mobile
a jede stejně rychle jak ty vlaky.

R: